

Formanden: Jeg skal her udsætte Mødet, det genoptages i Aften Kl. 7.

Jeg vil allerede nu gøre opmærksom paa, at jeg agter at begynde Mødet i Morgen Kl. 10 Formiddag.

Mødet udsat Kl. 4.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Slebsager: Jeg vil til at begynde med gerne have Lov at henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa de overordentlig vanskelige Forhold, hvorunder Fiskerne i Esbjerg og Hjerting virke. Det er for øvrigt Forhold, som ikke alene gælde for disse Fiskere, men for største Parten af vor Fiskerbefolkning; saa disse Bemærkninger vedrørende Fiskeriforholdene ville have mere end lokal Interesse.

Fangsten af Rødspætter er disse Fiskeres Hovederhverv, men den er bleven dem vanskeliggjort i ikke ringe Grad derved, at der i Fiskerilovens § 15 er en Mindstemaalsbestemmelse, hvorefter der den største Del af Aaret ikke maa fanges Rødspætter, som ere under 8 Tommer. Det viser sig nemlig Aar efter Aar, at Rødspættefiskeriet i Vesterhavet er i Aftagende, og da Fiskernes Materiale i det hele og store er beregnet paa dette Fiskeri, se de ingen Udvej til at faa dette erstattet med andet og mere lønnende Fiskeri, ligesom de heller neppe ville være i Stand til at tilvejebringe de Midler, som udkræves til mere gennemgribende Forandringer paa dette Omraade. De ere derfor foreløbig henviste til Rødspættefangsten som deres Hovednæringsvej. Hvis man ser hen til Fiskeriet i andre Lande, hvorfra der stadig klages over store Tab, ville Udsigterne til at finde et mere lønnende Fiskeri som Hovedfiskeri være yderst tvivlsomme for Fiskerne selv paa denne Del af Vestkysten. Medens der ud for den jydsk Vestkyst findes temmelig rigeligt af Rødspætter, hvoraf en Del holder et Maal af 7—8 Tommer, er det i Regelen yderst

vanskeligt, næsten umuligt, for Fiskerne at udsøge en Last Rødspætter med et Mindstemaal af 8 Tommer. Er det godt Vejr, kan det ved flittigt Arbejde i Løbet af flere Dage lade sig gøre. Er Vejret derimod uroligt, maa Fiskerne opgive det, da de fangede Fisk efterhaanden dø i „Dammen“ om Bord i Kutteren og derved miste deres Værdi. De taale nemlig ikke den stærke Bevægelse, som fremkommer ved, at Fartøjet i saadant Vejr stadig hugger i Søen.

Medens danske Fiskere saaledes ofte maa opgive Arbejdet, maa de samtidig se paa, at Hundreder af engelske og tyske Damptrawlere gennempløje det samme Farvand langs den danske Kyst og medtage, hvad der antages at have Salgsværdi, medens Resten ødelægges. Fra Esbjerg kunne Fiskerne kun sælge de Fisk, der holde et Maal af 8 Tommer, medens de, selv om de fiske smaa Rødspætter, kunne sejle direkte til Hamborg med dem og sælge dem der. Derimod er det dem paa de allerfleste Tider af Aaret strengelig forbudt at sejle ind i en dansk Havn for derfra at afsende deres Fisk til Hamborg eller andre tyske Byer. Sidste Foraar afgik en stor Del af Kutterne direkte til Hamborg med deres Fangst og hjembragte derved op imod 200,000 Mark for Rødspætter, som det for den største Dels Vedkommende ikke vilde have været tilladt at bringe ind til Esbjerg. Det er imidlertid ikke alle Fiskere, der ere indrettede paa at kunne sejle til Hamborg med deres Fangst, og man vil desuden derved kun opnaa at trykke Priserne for langt ned, hvorimod Fisken fra Esbjerg kan afsættes til forskellige Markedspladser efter Kvalitet og Efterspørgsel. Det er ogsaa kun i den kolde Aarstid, Fiskerne ere i Stand til at sejle til Hamborg med deres Fangst. Om Sommeren, naar Vandet er varmere, kunne de ikke bringe Fisken levende ad Elben op til Hamborg, hvorfor de paa den Tid af Aaret ere afskaarne fra at afsætte deres Fangst.

Hvis Fiskerne kunde bestaa ved kun at tage de større Fisk, vilde de selvfølgelig helst dette, da disse have betydelig større Salgsværdi end de mindre, men det kunne de desværre ikke. Forrige Aar var Fiskeriet usselt, og de allerfleste Kuttere arbejdede med betydeligt Underskud. I Aar har det i den første Del af Sæsonen været nogenlunde, og Fiskerne ventede, at det skulde blive et godt Aar. Men saa fik vi uroligt Vejr i Juli Maaned. Alligevel gik det nogenlunde, fordi Fiskerne paa